Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 30. Warszawa, dnia 31 października 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 55 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 512-61, tel. Administracji Min. Sk. 512-29.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne.

415.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ROBÓT PUBLICZNYCH i SKARBU

z dnia 3 października 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości, oraz Poczt i Telegrafów w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 16.X. 1931 r. Nr. 92, poz. 716).

Podatki bezpośrednie.

416.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 września 1931 r.

L. D. V. 10348/4

w sprawie nabywania świadectw przemysłowych na rok 1932.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec zbliżającego się terminu nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1932, poleca się Izbie Skarbowej, aby niezwłocznie za pomocą publicznego obwieszczenia podała do wiadomości płatników państwowego podatku przemysłowego termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (art. 30 ustawy) z podaniem ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, według kategorji i klasy miejscowości z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Nakład tego obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie, w takiej ogólnej ilości, aby podległe urzędy skarbowe były zaopatrzone w odpowiednią ilość obwieszczeń.

Koszty nakładu pokryją Izby Skarbowe z przyznanych na ten cel kredytów. Podwładnym urzędom skarbowym i kasom skarbowym należy natychmiast wydać zarządzenia, niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1932, tudzież zwrócić szczególną uwagę na przepisy § 44 rozp. Min. Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560), zwłaszcza na ścisłe przestrzeganie przepisów ustępu 1 tegoż paragrafu.

Nadto poleca się wydać stosownie do przepisów zawartych w §§ 54 — 58 rozdziału 11 Instrukcji z dnia 15 maja 1929 r. (Dodatek do Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 18 z dnia 2 lipca 1929 r.) odpowiednie zarządzenia, mające przedewszystkiem na celu utworzenie pomocniczych kas skarbowych i zapewnienie płatnikom należytej obsługi w okresie nabywania świadectw przemysłowych. W szczególności winny Izby Skarbowe czuwać nad tem, aby urzędnicy przydzieleni do prac związanych z wydawaniem świadectw przemysłowych byli dokładnie obznajmieni z odnośnemi przepisami ustawowemi, oraz aby w wypadkach, gdy płatnik — wbrew udzielonym mu przez urzędnika wyjaśnieniom — zażąda wydania świadectwa niższej kategorji, nie czyniono mu utrudnień w nabyciu żądanego świadectwa, a tylko umieszczono na odwrotnej stronie deklaracji odpowiednią klauzulę o treści przewidzianej w § 56 omawianej instrukcji.

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rzecz niżej wymienionych związków według następujących zasad:

1) Dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30%, określonej w art. 119 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych, gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę. Wpływy należy zarachowywać w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych, zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

2) Dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w punktach a) i b) art. 120 cytowanej ustawy, należy również pobrać w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule; wobec postanowień rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591) dodatki na rzecz izb przemysłowo-handlowych oraz izb rzemieślniczych należy pobrać na całym obszarze Państwa.

W Dzienniku Ustaw Nr. 108 pod poz. 771 z r. 1925 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, dotyczące dodatków na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 120 ustawy pod lit. a), — instrukcja zaś w sprawie zarachowań i podejmowania dodatków na rzecz instytucyj, o których mowa w art. 120 ustawy pod lit. b) — w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 12 pod poz. 143 z r. 1927.

Wpływy z dodatków, pobieranych na rzecz szkół zawodowych, należy zarachowywać w myśl postanowień zawartych w cytowanej wyżej instrukcji.

Co do sposobu zarachowania i wypłaty wpływów z dodatków, pobieranych na rzecz izb przemysłowo-handlowych oraz izb rzemieślniczych należy do czasu wydania osobnego zarządzenia na 1932 r. stosować się do wskazówek zawartych w okólnikach Ministerstwa Skarbu z dnia 13/II. 1929 r. Nr. D. VII. 202/2/29 i z dnia 10/XII. 1929 r. Nr. D.VII. 1980/2.

Blankiety świadectw przemysłowych będą rozesłane do kas skarbowych przez Biuro Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu przed dniem 1 listopada b. r.

O ileby do kasy skarbowej w czasie do 1 listopada 1931 r., nie nadesłano blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, należy postąpić według wskazówek, zawartych w okólniku Nr. 134 z dnia 31 października 1925 r. L. DPO. 10007/III/25.

W końcu zwraca się uwagę na przepis art. 12 ustawy skarbowej z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82), wedle którego pobierany jest na cele równowagi budżetowej nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do uiszczonych podatków bezpośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn.

Wobec tego 10%-owy dodatek do należności skarbowych winien być pobierany również przy

nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1931.

Okoliczność tę należy również podać płatnikom do wiadomości w obwieszczeniu, o którem mowa w początkowym ustępie niniejszego okólnika.

Na świadectwach przemysłowych, nabywanych na rok 1932, winny kasy skarbowe dodatek ten uwidocznić i uwzględnić go również w pozycji „razem".

Wpływy z 10% nadzwyczajnego dodatku winny być zarachowane w myśl wskazówek, zawartych w okólniku z 8 lipca 1926 r. L. DPO. 5282/I/26.

Dyrektor Departamentu:
(—) **W. Koszko.**

Załącznik 1 do poz. 416.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VII. 202/2/29.

Warszawa, dnia 13 lutego 1929 r

Podział między izby przemysłowo-handlowe a izby rzemieślnicze dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych za rok 1929.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Pismem z dnia 23 stycznia 1929 r. L. P.P. 10024 Ministerstwo Przemysłu i Handlu ustaliło na rok 1929 rozdzielnik sum, stanowiących wpływy z 15% dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, pobieranego na rzecz izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych, w sposób następujący:

1) Na rzecz izb przemysłowo-handlowych przypadają wpływy z dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych: a) dla przedsiębiorstw przemysłowych kategoryj I, II, III, IV i V, oraz b) dla przedsiębiorstw handlowych kategoryj I, II, III, IV i V, jeżeli w tym ostatnim wypadku (kateg. IV) nie zachodzi jednocześnie obowiązek nabycia świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstwa przemysłowego kategorji VIII, VII albo VI, c) dla handlu jarmarcznego, d) dla zajęć przemysłowych.

2) Na rzecz izb rzemieślniczych przypadają wpływy z dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych: a) dla przedsiębiorstw przemysłowych kartegoryj VI, VII i VIII, b) dla przedsiębiorstw handlowych kategorji IV, jeżeli zachodzi jednocześnie obowiązek nabycia świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstwa przemysłowego kategorji VIII, VII albo VI.

Po dokonaniu podziału sum, wyżej wymienionych, przez wszystkie kasy skarbowe i przekazaniu tych sum do kas skarbowych w siedzibach właściwych izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych w trybie § 52 Instrukcji dla kas skarbowych, należy postąpić w następujący sposób:

A. W okręgach Warszawskich Izb Skarbowych Grodzkiej i Okręgowej.

I. Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, z kas skarbowych m .st. Warszawy i wszystkich kas skarbowych województwa warszawskiego.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Warszawie należy zaliczyć i zatrzymać w Grodzkiej Kasie Skarbowej w Warszawie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, a zebrane w tejże Kasie.

III. Na rachunek Izby Rzemieślniczej we Włocławku należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej we Włocławku aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa warszaskiego.

B. W okręgu Łódzkiej Izby Skarbowej.

I. Na rachunek Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Łodzi aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 1, ze wszystkich kas skarbowych województwa łódzkiego.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Łodzi należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Łodzi aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa łódzkiego.

C. W okręgu Kieleckiej Izby Skarbowej.

I. Na rachunek Izby Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Sosnowcu aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 1, ze wszystkich kas skarbowych województwa kieleckiego.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Kielcach należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Kielcach aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa kieleckiego.

D. W okręgach Izb Skarbowych Lubelskiej i Łuckiej.

I. Na rachunek Izby Przemysłowo-Handlowej w Lublinie należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Lublinie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 1, ze wszystkich kas skarbowych województw: lubelskiego i wołyńskiego.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Lublinie należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Lublinie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa lubelskiego.

III. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Łucku należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Łucku aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa wołyńskiego.

E. W okręgach Izb Skarbowych: Wileńskiej, Białostockiej i Brzeskiej.

I. Na rachunek Izby Przemysłowo-Handlowej w Wilnie należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Wilnie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 1, ze wszystkich kas skarbowych województw: wileńskiego, białostockiego, nowogródzkiego i poleskiego.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Wilnie należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Wilnie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa wileńskiego.

III. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Białymstoku należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Białymstoku aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa białostockiego.

IV. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Brześciu n/B. należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Brześciu n/B. aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa poleskiego.

V. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Nowogródku należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Nowogródku aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa nowogródzkiego.

F. W okręgach Izb Skarbowych: Lwowskiej i Krakowskiej.

I. Izbie Przemysłowo-Handlowej we Lwowie należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, ze wszystkich kas skarbowych województw: stanisławowskiego i tarnopolskiego, oraz z kas skarbowych następujących powiatów województwa lwowskiego: bóbrskiego, brzozowskiego, dobromilskiego, drohobyckiego, gródecko-jagiellońskiego, jarosławskiego, jaworowskiego, liskiego, lubaczowskiego, lwowskiego, mościckiego, przemyskiego, rawskiego, rudeckiego, samborskiego, sanockiego, sokalskiego, staro-samborskiego i żółkiewskiego.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej we Lwowie należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej we Lwowie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa lwowskiego.

III. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Stanisławowie należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Stanisławowie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa stanisławowskiego.

IV. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Tarnopolu aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod

2. ze wszystkich kas skarbowych województwa tarnopolskiego.

V. Izbie Przemysłowo-Handlowej w Krakowie należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, ze wszystkich kas skarbowych województwa krakowskiego, oraz z kas skarbowych następujących powiatów województwa lwowskiego: kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, niskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, strzyżowskiego i tarnobrzeskiego.

VI. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Krakowie należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Krakowie aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa krakowskiego.

G. W okręgu Izby Skarbowej Poznańskiej.

I. Izbie Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, z kas skarbowych następujących powiatów województwa poznańskiego: gostyńskiego, grodziskiego, jarocińskiego, kępińskiego, kościańskiego, koźmińskiego, krotoszyńskiego, leszczyńskiego, międzychodzkiego, nowotomyskiego, obornickiego, odolanowskiego, ostrowskiego, ostrzeszowskiego, pleszewskiego, poznańskiego, rawickiego, szamotulskiego, śmigielskiego, śremskiego, średzkiego, wolsztyńskiego i wrzesieńskiego.

II. Izbie Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, z kas skarbowych następujących powiatów województwa poznańskiego: bydgoskiego, chodzieckiego, czarnkowskiego, gnieźnieńskiego, inowrocławskiego, mogilneńskiego, strzelińskiego, szubińskiego, wągrowieckiego, wyrzyskiego i żnińskiego.

III. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Poznaniu należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Poznaniu aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, z kas skarbowych następujących powiatów województwa poznańskiego: gostyńskiego, grodziskiego, jarocińskiego, kępińskiego, kościańskiego, koźmińskiego, krotoszyńskiego, leszczyńskiego, międzychodzkiego, nowotomyskiego, obornickiego, odolanowskiego, ostrowskiego, ostrzeszowskiego, pleszewskiego, poznańskiego, rawickiego, szamotulskiego, śmigielskiego, śremskiego, średzkiego, wolsztyńskiego i wrzesieńskiego.

IV. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Bydgoszczy aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, z kas skarbowych następujących powiatów województwa poznańskiego: bydgoskiego, chodzieckiego, czarnkowskiego, gnieźnieńskiego, inowrocławskiego, mogilneńskiego, strzelińskiego, szubińskiego, wągrowieckiego, wyrzyskiego i żnińskiego.

H. W okręgu Izby Skarbowej Pomorskiej.

I. Izbie Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, ze wszystkich kas skarbowych województwa pomorskiego.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Grudziądzu aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, ze wszystkich kas skarbowych województwa pomorskiego.

I. Na obszarze Województwa Śląskiego.

I. Izbie Handlowej i Przemysłowej w Bielsku należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, z Kas Skarbowych w Bielsku i Cieszynie.

II. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Bielsku należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Bielsku aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, z Kas Skarbowych w Bielsku i Cieszynie.

III. Izbie Handlowej w Katowicach należy przekazać wpływy, wymienione pod 1, z Kas Skarbowych w Katowicach, Królewskiej Hucie, Lublińcu, Pszczynie, Rybniku, Świętochłowicach i Tarnowskich Górach.

IV. Na rachunek Izby Rzemieślniczej w Katowicach należy zaliczyć i zatrzymać w Kasie Skarbowej w Katowicach aż do dalszego zarządzenia wpływy, wymienione pod 2, z Kas Skarbowych w Katowicach, Królewskiej Hucie, Lublińcu, Pszczynie, Rybniku, Świętochłowicach i Tarnowskich Górach.

Izbom przemysłowo-handlowym, wymienionym pod A/I, F/I i V, G/I i II, H/I, I/I i III, którym w myśl niniejszego zarządzenia mają być zaraz przekazane do ich dyspozycji odnośne wpływy, powinny właściwe Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach) wysłać niezwłocznie wykazy, zawierające ogólne sumy wpływów, pobranych na rzecz tych izb do końca stycznia r. b., oraz sumy kwot, już wypłaconych na podstawie osobnych zarządzeń Ministerswa Skarbu, tudzież sumy, pozostałe do ich dyspozycji. Jednocześnie należy polecić kasom skarbowym, uskuteczniającym wypłaty izbom przemysłowo-handlowym, o których mowa w niniejszym ustępie, aby wykazy szczegółowe przychodów wysyłały, poczynając od lutego r. b., bezpośrednio do tych izb i wypłacały im pobrane na ich rzecz wpływy z dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych za lata ubiegłe i rok bieżący, po upływie każdego miesiąca w trybie § 74 Instrukcji dla kas skarbowych (ustęp ostatni).

W analogiczny sposób należy postępować z wykazami szczegółowemi i funduszami pozostałych izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych po otrzymaniu od Ministerstwa Skarbu zarządzenia o całkowitem przekazaniu do dyspozycji tych izb dodatku za rok 1929.

Kasy skarbowe, przekazujące do innych kas wpływy, pobierane na rzecz izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych, mają zarachowywać te wpływy, z zastosowaniem rozdzielnika, o którym mowa na wstępie niniejszego okólnika, w trybie § 52 Instrukcji dla kas skarbowych w sumach obrotowych na rachunek tych kas skarbowych, na których terenie mają siedziby uprawnione do poboru omawianych wpływów izby przemysłowo-handlowe i izby rzemieślnicze, a to w myśl § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dn. 10 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 771), lecz nie będą wysyłały do wymienionych kas zawiadomień wzór Nr. 9 do § 52 Instrukcji dla kas skarbowych.

W tym celu zakładają kasy osobne wykazy szczegółowe sum obrotowych na wpływy z dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych dla izb przemysłowo-handlowych i osobne dla izb rzemieślniczych i przesyłają je w zwykłym trybie do przełożonej izby skarbowej. Izby Skarbowe niezwłocznie po otrzymaniu tych wykazów i zapisaniu na ich podstawie sum półmiesięcznych na oddzielnych dla każdej izby przemysłowo-handlowej i izby rzemieślniczej rachunkach w księdze kontowej sum obrotowych, sporządzają zawiadomienia według wzoru Nr. 9 do § 52 Instrukcji dla kas skarbowych na ogólne z każdego rachunku sumy półmiesięczne wpływów z kas swego okręgu, bez wyszczególnienia w tych zawiadomieniach kas skarbowych oraz pozycyj dziennika przychodu, i przesyłają je do właściwych kas skarbowych. Wysłanie zawiadomienia odnotowuje się w kolumnie „uwaga" księgi.

Kasy skarbowe w siedzibach wyżej wymienionych instytucyj, dokonywujące im wypłat, zarachowują własne wpływy na rzecz tych instytucyj, jako też wpływy, przekazane na ten cel z innych kas skarbowych, do sum komunalnych.

Ministerstwo Skarbu poleca zarazem wydać zarządzenie kasom skarbowym, dokonywującym wypłat izbom przemysłowo-handlowym i izbom rzemieślniczym, aby komunikowały bezpośrednio Ministerstwu Przemysłu i Handlu (Departament Przemysłowy) z końcem roku kalendarzowego ogólną sumę, wypłaconą każdej z tych izb w ciągu roku.

Dyrektor Departamentu:
(—) **Czauderna.**

Załącznik 2 do poz. 416.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VII. 1980/2.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1929 r.

W sprawie podziału między izby przemysłowo-handlowe a izby rzemieślnicze dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych za rok 1930.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wskutek pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dn. 21 listopada 1929 r. Nr. PP. 9259 Ministerstwo Skarbu oznajmia, że wpływy 15% dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, pobieranego na rzecz izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych należy

w r. 1930 zarachowywać zgodnie z rozdzielnikiem, ustalonym w okólniku z dn. 13 lutego 1929 r. L. D. VII. 202/2.

Wspomniany okólnik ulega jedynie tej zmianie, że izbom przemysłowo-handlowym w Łodzi, Sosnowcu, Lublinie i Wilnie należy przypadające im wpływy przekazać, podobnie jak innym izbom przemysłowo-handlowym bez osobnych dodatkowych zarządzeń Ministerstwa Skarbu.

Natomiast wpływy na rzecz izb rzemieślniczych należy podobnie jak w r. 1929 zatrzymać we właściwych kasach skarbowych do dalszych zarządzeń Ministerstwa Skarbu.

Właściwym kasom skarbowym należy wydać stosowne zarządzenie.

Dyrektor Departamentu:
(—) **Czauderna.**

Załącznik Nr. 3 do poz. 416.

MINISTERSTWO SKARBU
Departament Podatków i Opłat
L. DPO. 10007/III.

Warszawa, dnia 31 października 1925 r.

Nabywanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1926.

Do
wszystkich Izb Skarbowych.

Wedle postanowień art. 30 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne na rok podatkowy 1926 winny być nabywane w miesiącach listopadzie i grudniu 1925 r.

Wobec tego poleca się Izbie Skarbowej, aby bezzwłocznie za pomocą publicznego obwieszczenia podała do wiadomości płatników podaku przemysłowego wyżej oznaczony termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 98 ustawy, oraz z podaniem ecny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych według kategorji i klasy miejscowości.

Nakład tego obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie w takiej ogólnej ilości, aby podległe urzędy skarbowe były należycie zaopatrzone w odpowiednią do stosunków miejscowych ilość obwieszczeń. Koszty nakładu pokryje Izba Skarbowa z przyznanych na ten cel kredytów.

Podwładnym urzędom skarbowym i kasom skarbowym należy natychmiast wydać zarządzenia, potrzebne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1926, tudzież zwrócić szczególniejszą uwagę kas skarbowych na przepisy §-u 44 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560).

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rzecz niżej wymienionych związków według następujących zasad:

1) Dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30% określonej w art. 119 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych, gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę. Wpływy należy zarachować w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z 11/8. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

2) Dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 120 wyżej powołanej ustawy należy również pobrać w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule.

Dodatki na rzecz izb handlowych i przemysłowych (przemysłowo-handlowych, handlowych), izb rzemieślniczych oraz związków stowarzyszeń przemysłowych i rękodzielniczych, spełniających funkcje izb handlowo-przemysłowych lub rękodzielniczych, winny być pobrane tylko w okręgach tych Izb Skarbowych gdzie się znajdują wyżej wymienione instyucje, (t. j. w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu, Grudziądzu, Krakowie, Lwowie oraz okręgu Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach), dodatki zaś na rzecz szkół zawodowych, burs, patronatów i kursów, określonych w art 120 ustawy winny być pobrane w okręgach wszystkich bez wyjątku Izb Skarbowych.

W Dzienniku Ustaw Nr. 108 pod poz. 771 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu, dotyczące dodatków na rzecz instytucji, wymienionych w art. 120 ustawy pod lit. a, szczegółowe zaś zarządzenie w sprawie podejmowania tych dodatków przez instytucje do tego uprawnione będzie wydane w czasie najbliższym.

Również zostanie ogłoszone osobne rozporządzenie w sprawie zarachowywania i podejmowania dodatków na rzecz instytucji, o których mowa w art. 120 ustawy pod lit. b.

Do czasu wydania zaś tych zarządzeń należy postępować w sposób następujący:

O ile chodzi o dodatki na rzecz szkół zawodowych, burs, patronatów i kursów, określonych w art. 120 ustawy, to wpływy pobierane z tytułu tych dodatków mają być ześrodkowane w Centralnej Kasie Państwowej i zarachowane na „fundusz specjalny na rzecz szkół zawodowych" do dyspozycji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przyczem wszystkie kasy skarbowe zarachowują powyższe dodatki w trybie § 52 instrukcji dla kas skarbowych w sumach obrotowych na rachunek Centralnej Kasy Państwowej, lecz nie posyłają do niej zawiadomienia według wzoru Nr. 9 do § 52 Instrukcji dla kas skarbowych.

W tym celu zakładają osobne wykazy szczegółowe sum obrotowych na wpływy z dodatków do świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rzecz szkół zawodowych i w zwykłym trybie przesyłają je do właściwej Izby Skarbowej. Izby Skarbowe, niezwołcznie po otrzymaniu tych wykazów i zapisaniu na ich podstawie sum półmiesięcznych na osobnym rachunku w księdze kontowej sum obrotowych, sporządzają zawiadomienie według wzoru Nr. 9 do §-u 52 Instrukcji dla kas skarbowych na ogólną sumę półmiesięczną wpływów z kas całego swego okręgu bez wyszczególniania jednak w tem zawiadomieniu kas skarbowych oraz pozycji dzienników przychodu i przesyłają je do Centralnej Kasy Pańswowej. Wysłanie zawiadomienia odnotowuje się w kolumnie „uwaga" księgi.

Wpływy zaś z dodatków, pobieranych na rzecz izb handlowych i przemysłowych, izb rzemieślniczych oraz związków stowarzyszeń przemysłowych i rękodzielniczych, spełniających funkcje tych izb, należy zarachować na razie do depozytu kasy skarbowej, która dodatki te pobrała i pozostawić w tymże depozycie do czasu wydania dalszego zarządzenia.

Nowe blankiety świadectw przemysłowych będą rozesłane do kas skarbowych przez Biuro Znaków Wartościowych Min. Skarbu przed dniem 1 listopada 1925 r. według nadesłanych tamże zamówień.

O ileby do kasy skarbowej w czasie do 1 listopada b r. nie nadesłano blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, to kasy skarbowe mają wydawać zgłaszającym się płatnikom kwity kasowe, w których należy uwidocznić kwotę wpłaconą za świadectwo przemysłowe wraz z przypadającemi dodatkami, rodzaj i kategorję świadectwa, tudzież dokładnie oznaczyć nazwę przedsiębiorstwa, na które ma być wydane świadectwo przemysłowe względnie karta rejestracyjna.

Kasy skarbowe mają założyć tymczasowy pamiętnik na wydane kwity, w pamiętniku tym należy uwidocznić te wszystkie dane, które mają być wpisane na świadectwie przemysłowem, tak, aby kasy skarbowe po otrzymaniu blankietów mogły na podstawie tego pamiętnika wygotować świadectwa przemysłowe, względnie karty rejestracyjne i następnie doręczyć je płatnikom za zwrotem wydanego kwitu kasowego.

Za Ministra Skarbu:
(—) **Czechowicz,**
Dyrektor Departamentu.

Załącznik 4 do poz. 416.

MINISTERSTWO SKARBU
Departament Podatków i Opłat
L. DPO. 5282/I.

Warszawa, dnia 8 lipca 1926 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, do Wydziału Skarbowego Woj. Śląskiego, do wszystkich urzędów skarbowych pod. i opł. skarbowych, wszystkich urzędów skarbowych do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego tudzież wszystkich kas skarbowych.

W jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw zostanie ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu o po-

borze na zasadzie ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 376), nadzwyczajnego dodatku w wysokości 10% do podatków bezpośrednich z wyjątkiem podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o podatku dochodowym, podatku majątkowego i podatku od lokali i placów niezabudowanych; do opłat stemplowych, uiszczanych w gotówce, z wyjątkiem podatku emisyjnego — oraz do podatków spadkowego i od darowizn, których ustawowe terminy płatności przypadają w okresie od dnia 16 lipca do dnia 31 grudnia 1926 r., jakoteż do zaległości tych danin, wpłacanych względnie przymusowo ściąganych w okresie od dnia 1 września do dnia 31 grudnia 1926 r.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Nadzwyczajny 10% dodatek winien być pobierany równocześnie z uiszczaniem powyższych należności skarbowych i ściśle odpowiadać procentowo kwotom wpłacanych należności.

W tym celu urzędnicy prowadzący księgi bierczе winni do każdej przypadającej kwoty należności skarbowej doliczyć 10% i zarachować je na dodatek nadzwyczajny. W wypadku zaś zadeklarowania przez płatnika kwoty mniejszej niż kwota należności skarbowej — należy zadeklarowaną kwotę podzielić przez jedenaście, z których dziesięć części zarachować na należność skarbową, a jedną na nadzwyczajny dodatek.

Przykład I.

Płatnik zadeklarował na poczet podatku dochodowego 100 zł. — kwotę tę należy podzielić przez 11 = 9 zł. 09 gr. Dziesięć części tej kwoty — 90 zł. 90 gr. winny być zarachowane na podatek dochodowy, a jedna część 9 zł. 09 gr. na nadzwyczajny dodatek. Pozostała końcówka w wysokości 1 gr. dolicza się do podatku dochodowego.

Nadzwyczajny 10% dodatek nie może być pobierany od dodatków samorządowych, a tylko od podatku przypadającego na rzecz Skarbu.

Od dodatku tego nie będą obliczane kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie.

Od przymusowo ściągniętych kwot należności skarbowych koszta egzekucyjne winny być obliczane łącznie z nadzwyczajnym 10% dodatkiem.

Przykład II.

W dniu 18 września został przymusowo ściągnięty podatek od obrotu za II półrocze 1925 r., wynoszący na rzecz Skarbu 100 zł., na rzecz samorządu 25 zł. Do kwoty 100 zł., przypadającej na rzecz Skarbu, winien być doliczony 10% dodatek, t. j. 10 zł.; kary za zwłokę winny być pobrane od kwoty 125 zł.; koszty zaś egzekucyjne — od kwoty 135 zł., zwiększonej o kwotę obliczonych kar za zwłokę.

W wypadku przymusowego ściągnięcia kwoty mniejszej niż kwota należności skarbowej dla obliczenia nadzwyczajnego dodatku należy stosować wskazówki, podane w przykładzie I.

Omawiany 10% dodatek zarachowywany będzie na dział VI § 15 nadzwyczajnego preliminarza budżetowego Ministerstwa Skarbu na rok 1926 pod nazwą „nadzwyczajny dodatek do danin publicznych".

W związku z tym winny kasy skarbowe powyższy dodatek uwidaczniać w wykazie szczegółowym wzór Nr. 24 (załącznik do rozp. Min. Sk. z dn. 16 maja r. b. L. DK. 4734/WAK) w przedziałce specjalnie w tym celu utworzonej.

Urzędy skarbowe względnie Izby Skarbowe otworzą w księgach głównych wzór Nr. 2 i 3 osobne konta dla nadzwyczajnego dodatku, w księgach bierczych zaś będą odkontowywane wpłaty z tego tytułu czerwonym atramentem w rubryce uiszczeń należności podatkowych osobną pozycją pod kwotą uiszczonego podatku.

Nadzwyczajny 10% dodatek do państwowego podatku dochodowego (Dział I) całkowicie zarachowuje się w sposób wyżej wskazany na rzecz Skarbu.

Wypłacany przez Skarb Państwa związkom samorządowym udział we wpływach tego podatku winien być i nadal obliczany w wysokości 15% (w st. m. Warszawie 20%) zasadniczego podatku dochodowego (bez 10% dodatku).

Izby Skarbowe niezwłocznie wydadzą zarządzenia magistratom oraz wydziałom powiatowym odnośnie stosowania podanego wyżej trybu postępowania przy poborze nadzwyczajneg 10% dod. do podatku od nieruchomości miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Wypłacane magistratom i wydziałom powiatowym procentowe wynagrodzenie za wymiar i pobór wymienionych wyżej podatków, należy obliczać od całkowitych kwot, wpłaconych do kas skarbowych łącznie z 10% dodatkiem.

Za Ministra Skarbu:
(—) G. Czechowicz,
Podsekretarz Stanu.

417.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 października 1931 r.

L. D. V. 5027/2/31

w sprawie zwolnienia od podatku świadczeń na zwalczanie bezrobocia.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Pragnąc przyczynić się do zwalczania bezrobocia, poleca Ministerstwo Skarbu, przy ustalaniu dochodu podatkowego osób prawnych, zaliczać do kosztów uzyskania dochodu podlegających potrąceniu na podstawie art. 6 ustawy — wszelkiego rodzaju wydatki poniesione przez te osoby na cele walki z bezrobociem.

Jednocześnie na podstawie art. 126 ustawy o podatku dochodowym upoważnia się Izby Skarbowe oraz Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) do umarzania podatku, przypadającego od świadczeń na rzecz zwalczania bezrobocia, poniesionych przez osoby fizyczne; umarzania te mogą być dokonywane wyłącznie w trybie przewidzianym w okólniku Ministerstwa Skarbu z dn. 21 stycznia 1931 r. L. D. V. 6828/2/30.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Załącznik do poz. 417.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 6828/2.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1931 r.

Zwolnienie od podatku dochodowego wartości węgla dostarczonego dla inwalidów górniczych.

Do
Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na sprawozdanie z dnia 27.XI. 1930 r. L. O. II. 28184/30 w powyższej sprawie — Ministerstwo Skarbu, przychylając się do wniosku Urzędu Wojewódzkiego, zarządza na zasadzie art. 120 ustęp drugi ustawy o państwowym podatku dochodowym, aby przy wymiarze podatku dochodowego na r. 1931 dla przedsiębiorstw górniczych na Górnym Śląsku, które w czasie miarodajnym do wymiaru podatku ofiarowały pod tytułem darmym węgiel na rzecz inwalidów górniczych — został wstrzymany pobór podatku dochodowego, odpowiadający wartości ofiarowanego węgla (podstawa wymiaru).

Ulga podatkowa w powyższem znaczeniu może mieć miejsce tylko w tych wypadkach, o ile:

1) podatnik będzie się tego domagał,
2) wymiar podatku będzie się opierał na prawidłowo prowadzonych księgach handlowych,
3) wartości ofiarowanego węgla będą uwidocznione w księgach handlowych.

Jednocześnie upoważnia się Wydział Skarbowy do umarzania w trybie art. 126 odpowiedniej części podatku z tytułu wspomnianych datków na rzecz inwalidów po upływie 1931 roku podatkowego i to pod warunkami wyżej podanemi.

Podsekretarz Stanu:
(—) Grodyński.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 6828/2.

Warszawa, dnia 9 października 1931 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym
do wiadomości i zastosowania się w związku z okólnikiem z dnia 5 października b. r. L. D. V. 5027/2/31.

Naczelnik Wydziału:
(—) A. Bowbelski.

418.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 października 1931 r.

L. D. V. 9426/4

w sprawie zawieszenia podatku przemysłowego od obrotu od tranzakcyj eksportowych drobiem żywym.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 22 stycznia 1931 r. L. D. V. 12103/4 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 4, poz. 45) Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zawiesza od dnia 1 października 1931 r. pobór podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od tranzakcyj eksportowych drobiem żywym.

Ulgę niniejszą należy stosować przy ścisłem przestrzeganiu przepisów § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560).

O powyższem należy zawiadomić podległe władze podatkowe I instancji.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Opłaty stemplowe.

419.

WYKŁADNIA USTAWY
o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

1) Nagłówek pozycyj Nr. 365 i 382 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Nr. Nr. 25 i 26 z r. 1931 otrzymuje brzmienie:
„Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu", zamiast: „Sprostowanie wykładni o opłatach stemplowych, ustalonej przez Ministerstwo Skarbu".

2) Wykładnie powyższej ustawy, ogłoszone w Nr. Nr. 25 i 26 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1931, otrzymują następujące numery kolejne:
a) Wykładnia, ogłoszona pod poz. 365, — Nr. 315,
b) Wykładnia, ogłoszona pod poz. 381, w lewej szpalcie, — Nr. 316.
c) Wykładnia, ogłoszona pod poz. 381, w prawej szpalcie — Nr. 317.
d) Wykładnia, ogłoszona pod poz. 382, — Nr. 318.

Przepisy celne.

420.

ROZPORZĄDZENIE
Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 30 września 1931 r.

o uldze celnej na rodzynki perskie „bidane".

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 14.X.1931 r. Nr. 91, poz. 712).

421.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 października 1931 r.

Nr. D. IV. 1759/3

w sprawie zwalniania od cła przedmiotów, przeznaczonych do wyłącznego użytku służbowego obcych urzędów konsularnych.

Do
wszystkich urzędów celnych.

Zgodnie z § 7 Instrukcji, dołączonej do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 9 września 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 23, poz. 270), urzędy celne,

znajdujące się w miejscu siedziby względnie w miejscu najbliższem siedziby obcych urzędów konsularnych, zwalniają we własnym zakresie od cła między innemi przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku służbowego wymienionych urzędów konsularnych i to na podstawie zaświadczenia szefów tychże urzędów, stwierdzającego wyłączne przeznaczenie przedmiotów do użytku służbowego.

Celem ułatwienia orjentacji właściwych urzędów celnych, podaje się poniżej listę przedmiotów, które mogą być w tym wypadku zwalniane od cła na podstawie § 1 lit. „b" rozporządzenia z dn. 7 sierpnia 1926 r. o zwolnieniu od opłat celnych przedmiotów przeznaczonych dla osób korzystających z prawa eksterytorjalności, jak również przeznaczonych do użytku służbowego przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misji zagranicznych oraz obcych zawodowych urzędów konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 506).

Urzędy celne mają prowadzić rejestr dokonanych zwolnień od cła dla każdego z obcych urzędów konsularnych, którego odpis mają przedstawiać Ministerstwu Skarbu (Dep. Ceł), po upływie każdego półrocza do wiadomości.

Kierownik Departamentu
(—) *W. Fabierkiewicz.*

Załacznik do okólnika Nr. D. IV. 1759/3/31.

LISTA

przedmiotów, które mogą być zwalniane przez urzędy celne od cła, jeżeli są przeznaczone do wyłącznego użytku służbowego obcych urzędów konsularnych.

1) pieczęcie, flagi, godła,
2) paszporty, rejestry i inne druki oraz materjały i przybory piśmienne i kancelaryjne,
3) maszyny do pisania, powielania i rachowania,
4) kasy ogniotrwałe,
5) biurowe meble i urządzenie.

Kierownik Departamentu:
(—) **W. Fabierkiewicz.**

(Mon. Pol. z dn. 17.X. 1931 r. Nr. 240, poz. 327).

422.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1931 r.

Nr. D. IV. 1797/3

w sprawie potwierdzania przez urzędy celne wywozu zagranicę przesyłek pocztowych z towarami krajowemi.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, oraz urzędów pocztowo-celnych.

Zmieniając częściowo okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 17 kwietnia 1925 r. Nr. D. C. 2228/II/25 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15, poz. 427) oraz z dn. 22 marca 1928 r. Nr. D/IV. 279/3/28 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 11, poz. 146), zarządza się, co następuje:

1) Strona, która chce uzyskać od urzędu celnego zaświadczenie o wywozie zagranicę pocztą krajowych towarów, winna dołączyć do przesyłki deklarację wywozową według wzoru Nr. 13 do § 50 rozporządzenia o postępowaniu celnem z dn. 14/III 1930 r., zamiast oznaczonego w wymienionych powyżej okólnikach pisemnego zgłoszenia.

2) Wspomnianą deklarację wywozową według wzoru Nr. 13 strona powinna wypełnić i dołączyć do przesyłki w dwóch egzemplarzach.

3) Po dokonaniu sprawdzenia wywożonego towaru z omawianą deklaracją wywozową i otrzymaniu od organów pocztowych potwierdzenia wystąpu przesyłki zagranicę, urząd celny poświadczy wystąp przesyłki zagranicę na obydwóch egzemplarzach deklaracji wywozowej. Jeżeli przesyłka była odprawiona w urzędzie pocztowo-celnym, urząd celny wyda bezpośrednio stronie jeden poświadczony egzemplarz deklaracji wywozowej za pokwitowaniem na drugim egzemplarzu deklaracji; jeżeli zaś przesyłka była odprawiona w pocztowym urzędzie wymiany, urząd celny wyda poświadczony egzemplarz deklaracji pocztowemu urzędowi wymiany za pokwitowaniem, celem odesłania nadawcy przesyłki.

4) Wspomniane wyżej potwierdzenie wywozu przesyłki zagranicę może być wydane tylko jeden raz i tylko w tym wypadku, gdy strona dołączy do przesyłki wypełnioną deklarację wywozową.

5) Formularze deklaracji wywozowej dla przesyłek pocztowych strony mogą nabywać we wszystkich urzędach pocztowych.

Kierownik Departamentu
(—) *W. Fabierkiewicz.*

423.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dn. 15 października 1931 r.

Nr. D. IV. 1485/3

w sprawie przeładowywania kolejowych przesyłek celnych, przewożonych w wagonach niezaopatrzonych w zamknięcia celne.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i urzędów celnych.

Na zapytanie jednej z Dyrekcyj Ceł Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że kolejowe przesyłki celne przekazowe, przewożone w wagonach niezaopatrzonych w zamknięcia celne (np. ruda, węgiel, kamienie i t. p., przewożone w wagonach niekrytych), mogą być przeładowane, w razie uszkodzenia wagonu, bez asysty organów celnych względnie kontroli skarbowej.

O przeładowaniu takiej przesyłki do innego wagonu winien być sporządzony przez kolej protokół i doręczony urzędowi celnemu odbiorczemu wraz z przesyłką. Wymieniony protokół urząd celny odbiorczy dołączy do właściwej listy przekazowej B, względnie spisu wagonów przekazanych bez list przekazowych i prześle urzędowi nadawczemu

celem dołączenia do rejestru przekazowego nadawczego.

O zaszłym wypadku przeładowania urząd celny odbiorczy winien uczynić odpowiednią adnotację we wszytkich egzemplarzach list przekazowych względnie spisie wagonów, przekazanych bez list przekazowych.

Kierownik Departamentu
(—) *W. Fabierkiewicz.*

Monopol Spirytusowy.

424.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dn. 9 października 1931 r.

Nr. D. VI. 946/K.T./31

w sprawie sprawdzenia działania przyrządu kontrolnego w wypadkach, gdy odpęd spirytusu nie pomieszcza się w jednym odbieralniku, sposobu zapisywania tych odpędów do księgi produkcyjnej oraz sposobu obliczenia przeciętnej temperatury odpędu.

Do
wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Uzupełniając okólnik z dn. 7.XI.1927 r. Nr. D. VI. 21897/2 w sprawie sprawdzenia działania przyrządów kontrolnych systemu Siemensa i dokładności zapisów odpędów w księgach gorzelniczych (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 33 — 34, poz. 358) oraz częściowo go zmieniając, zarządza się, co następuje:

1. Celem sprawdzenia działania przyrządu kontrolnego w wypadkach, gdy odpęd spirytusu nie pomieszcza się w jednym odbieralniku (§ 168 ust. 3 rozp. Min. Sk. z dn. 7.II.1928 r. o Monopolu Spirytus.), należy po skończonym odpędzie zbadać osobno w każdym odbieralniku ilość litrów spirytusu, temperaturę jego i moc i obliczyć ilość litrów spirytusu z poprawką na normalną temperature i ilość litrów alkoholu, poczem zliczyć ogólne ilości płynu w odbieralnikach i płynu w nich z poprawką na normalną temperaturę oraz ogólną ilość alkoholu, wreszcie obliczyć przeciętną temperaturę spirytusu w odbieralnikach i przeciętną moc. Przeciętną temperaturę spirytusu oblicza się dzieląc sumę iloczynów ilości litrów spirytusu w każdym odbieralniku i jego temperatury, przez ogólną ilość płynu w odbieralnikach, przeciętną zaś moc — dzieląc ogólną ilość alkoholu w odbieralnikach, pomnożoną przez 100, przez ogólną ilość płynu z poprawką na normalną temperaturę.

Sprawdzenie działania przyrządu kontrolnego, względnie prawidłowości zapisów odpędów w księdze produkcyjnej w nieobecności kontroli skarbowej, dokonywa się następnie drogą porównania: a) ogólnej ilości litrów spirytusu, znalezionej w odbieralnikach, z obliczoną przez przyrząd kontrolny z uwzględnieniem poprawki, wynikającej z różnicy przeciętnych temperatur w filtrze i obliczonej powyższym sposobem w odbieralnikach, b) przeciętnej mocy spirytusu w odbieralnikach z przeciętną mocą podług wskazań przyrządu kontrolnego i c) ogólnej ilości alkoholu w odbieralnikach z obliczoną przez przyrząd kontrolny.

2. Dane, dotyczące każdego odbieralnika, należy zapisać do księgi produkcyjnej osobno w przedziałkach 18, 19, 20 i 21, poczem przeprowadzić kreskę i pod nią wpisać w przedziałkach 12 — 17 jak zwykle dane, dotyczące przyrządu kontrolnego i przeciętną temperaturę w stągwi, a w przedziałkach 18 — 21 obliczone dane ogólne według odbieralników. Obliczoną przeciętną temperaturę spirytusu w odbieralnikach wpisuje się w przedziałce 18 ponad ogólną ilością litrów spirytusu. Wreszcie zapełnia się przedziałki 22 i 23 jak zwykle. Wzór zapisu załącza się.

3. W wypadkach, gdy codzienne odpędy co do ilości spirytusu znacznie się różnią (np. na skutek zmiennej ilości odpędzanych kadzi fermentacyjnych, braku produktów, zmiany zgłoszenia i t. p.) przy równocześnie dość zmiennej temperaturze odpędów, sposób obliczania przeciętnej temperatury odpędu za okres miesięczny, podany w końcowym ustępie okólnika Nr. D. VI. 21897/2/27, nie jest dość ścisły. W tych wypadkach należy obliczenia te dokonywać w sposób analogiczny do podanego wyżej w ustępie 1 dla obliczenia przeciętnej temperatury odpędu, znajdującego się w dwóch lub kilku odbieralnikach. A mianowicie, należy sumę w danym okresie iloczynów przeciętnej każdodziennej temperatury odpędu (przedz. 17) i ilości litrów spirytusu podług przyrządu (przedz. 14) podzielić przez ogólną sumę litrów spirytusu (przedz. 14). Iloraz da przeciętną temperaturę odpędu za dany okres.

O ile uznana byłaby konieczność zastosowania w gorzelni podanego sposobu obliczenia przeciętnej okresowej temperatury odpędu należy wezwać odnośnego kierownika ruchu, by każdodziennie obliczał powyższy iloczyn i wpisywał go do przedziałki 17 ponad wpisaną przeciętną temperaturą, oraz by przy okresowych zamknięciach księgi produkcyjnej wpisywał do tejże przedziałki sumę wymienionych iloczynów i sumę litrów spirytusu w postaci ułamka, oraz iloraz tych sum, wyrażający przeciętną okresową temperaturę odpędu.

Nadmienia się, że przy zwykłych codziennych nieznacznych wahaniach wielkości odpędów (zależnych np. od stopnia odfermentowania zacierów, wahania zawartości skrobi w ziemniakach itp.) nie należy stosować podanego dość skomplikowanego sposobu obliczenia przeciętnej temperatury, należy zaś go stosować w wypadkach, gdy obliczenia, dokonane w zwykły sposób, podług okólnika Nr. D. VI. 21897/2/27, mogą dać wyniki nie dość dokładne, uniemożliwiające należyte sprawdzenie okresowych zamknięć księgi produkcyjnej.

4. Ze względu, że w niektórych gorzelniach odpędy prowadzone są zbyt nierównomiernie, a nawet z przerwami, co może spowodować niedokładność obliczenia przeciętnej temperatury odpędu podług wskazówek okólnika Nr. D. VI. 21897/2/27,

zmienia się wyszczególniony w p. 2 powołanego okólnika sposób badania tej temperatury, a mianowicie temperaturę w stągiewce filtra należy zapisywać nie co 10 minut, lecz co 10 litrów wylanych przez bęben przyrządu kontrolnego.

Podany spoób należy stosować we wszystkich gorzelniach niezależnie od systemu prowadzonych odpędów.

za Dyrektora Departamentu
(—) *St. Widomski*
Naczelnik Wydziału.

Załącznik do okólnika z dn. 9.X. 1931 r. Nr. D. VI. 946/K.T./31.

Wzór zapisu w księdze produkcyjnej.

12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
						$+ 8^0R$ 900	$90,9+8^0R$ 92,1	v=+0,5 904,5	833,04			
						$+ 6^0R$ 232	$90,8+6\frac{1}{2}{}^0R$ 233,86	v=+0,8 233,86	216,32			
018820 019955	017313,0 018357,2	1135	1044,2	92,0	9,8	$+7,6^0R$ 1132	92,18	1138,36	1049,4	5,2		

Pożyczki Państwowe.

425.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 października 1931 r.

o amortyzacji obligacyj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej oraz wylosowaniu premij tejże pożyczki.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. w sprawie emisji 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 99) i § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie ilości i wysokości premij 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej oraz sposobu ich losowania (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 190) w dniu 1 października 1931 r. zostały zamortyzowane 500 seryj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej w ilości 25.000 sztuk obligacyj na sumę 2.500.000 zł. w złocie oraz zgodnie z planem losowania premij, załączonym do § 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu, wylosowane premje tejże pożyczki na sumę 565.750 zł. w złocie.

Numery seryj, wylosowanych do amortyzacji i do uczestniczenia w premjach, oraz numery obligacyj, na które wylosowano premje, z wymienieniem wysokości premij, jakie padły na poszczególne obligacje, podane są w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

za Ministra Skarbu:
(—) *W. Broniewski*
Kierownik Departamentu.

(Monitor Polski z dn. 22.X. 1931 r. Nr. 244, poz. 330).

Podróże służbowe.

426.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 września 1931 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 14.X.1931 r. Nr. 91, poz. 707).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

427.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 września 1931 r.

ustalające kurs, podług którego mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

(Patrz Monitor Polski z dn. 7.X.1931 r. Nr. 231, poz. 314).

Przepisy likwidacyjne.

428.

OBWIESZCZENIE

Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych.

Stosownie do art. 5 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 636), podaje się do publicznej wiadomości, że z dniem 1 października 1931 r. miejscem urzędowania: 1) p. Jana Około-Kułaka, Likwidatora mienia b. ros. Tow. Ubezpieczeń „Rosja", jest Warszawa, ul. Nowogrodzka Nr. 42; 2) p. Jana Jagielskiego, Likwidatora mienia b. ros. „St.-Petersburskiego Tow. Ubezpieczeń" jest Warszawa, ul. Ossolińskich Nr. 8; 3) p. Rudolfa Jabłońskiego, Likwidatora mienia b. ros. Tow. Ubezpieczeń Dochodów i Kapitałów „Życie" jest Warszawa, ul. Moniuszki Nr. 11.

Zastępca Przewodniczącego
Komitetu Likwidacyjnego:
(—) *Brückner.*

(Monitor Polski z dn. 3.X.1931 r. Nr. 228, poz. 312).

Ruch służbowy.

429.

RUCH SŁUŻBOWY

w Ministerstwie Skarbu.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 8 października 1931 roku mianował Wicedyrektora Instytutu Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, **Wincentego Jastrzębskiego,** Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Skarbu w III st. sł.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 10 października 1931 roku mianował inspektora ministerjalnego w V st. sł. w Ministerstwie Skarbu **Ferdynanda Leona Świtalskiego** Prezesem Izby Skarbowej w Poznaniu w IV st. sł.

Mianowani:

Świątkowski Wacław — prowiz. referendarzem w VII st. sł. z dn. 1.VIII.1931 r.

Przeniesieni:

Radca skarbowy w VI st. sł. **Zacharewicz Władysław** z okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku i mianowany radcą ministerjalnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 16.IX.1931 r.

Radca skarbowy w VI st. sł. **Runcewicz Władysław** z okręgu Izby Skarbowej w Lublinie i mianowany radcą ministerjalnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 23.IX.1931 r.

Prowiz. asesor w VII st. sł. **Broniatowski Mieczysław** z okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie i mianowany prowiz. referendarzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 12.VIII.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. VII gr. upos. **Jezierski Edward** do okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i gr. upos. z dn. 29.VIII. 1931 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Pietrzykowski Władysław** do okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 1.IX. 1931 r.

Zwolnieni:

Naczelnik wydziału w V st. sł. **Kirkor Stanisław** z dn. 30.IX.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. VII gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Leoszkowa Janina** z dn. 30.IX 1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 230 zł. mies. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Malanowicz Ludwik** z dn. 30.IX.1931 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Jamiołkowski Edward** celem odbycia obowiązkowej służby wojskowej z dn. 18.VIII.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. IX gr. upos. **Wytrwałowa Marja** z dn. 30.IX. 1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. IX gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Chrzanowski Antoni** z dn. 30.IX.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. IX gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Dąbrowska Elżbieta** z dn. 30.IX.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. IX gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Lorentzowa Irmina** z dn. 30.IX.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. IX gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Malinowska Natalja** z dn. 30.IX.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. IX gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Trzebiecka Zofja** z dn. 30.IX 1931 r.

Prowiz. rejestrator w X st. sł. **Pastwa Tadeusz** z dn. 31.VIII.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. X gr. upos. **Świetliński Wincenty** z dn. 12.VIII 1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. X gr. upos. **Janowski Jerzy** z dn. 30.IX. 1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. X gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Bormanowa Irena** z dn. 31.VIII 1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. X gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwo-

wych w Warszawie **Maksymiukowa Janina** z dn. 30.IX.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. X gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Łyczkowski Władysław** z dn. 31.VIII.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. X gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Sołtykiewicz Michał** z dn. 31.VIII.1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem wg. X gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Zajfertówna Zofja** z dn. 31.VIII.1931 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Asesor w VII st. sł. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Fligiel Jan** z dn. 30.IX.1931 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. **Goeldner Mikołaj** z dn. 11.VIII.1931 r.

Radca ministerjalny w V st. sł. **Tokarzewicz Kazimierz** z dn. 11.VIII.1931 r.

Radca ministerjalny w VI st. sł. **Karski Mieczysław** z dn. 19.VIII.1931 r.

Wiadomości nieurzędowe.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

W związku z wątpliwościami, w jakim zakresie należy wyłączać z pod egzekucji dla ściągnięcia podatku obrotowego przedmioty, należące do osób trzecich, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że celem wydanych poprzednio zarządzeń nie było upoważnienia podwładnych organów, aby przy wykonywaniu egzekucji nie korzystały w całej pełni z uprawnień, nadanych przepisami art. 92 ustawy w tych wszystkich wypadkach, w których realizowanie należności podatkowej z majątku ruchomego, znajdującego się w przedsiębiorstwie, a nie stanowiącego własności podatnika, byłoby przerzuceniem ciężaru podatkowego na osoby trzecie, luźnie tylko związane z przedsiębiorstwem. W szczególności wyłączenie przedmiotów, należących do osób trzecich, winno być stosowane tylko w wypadkach handlu komisowego, sprzedaży na kredyt z zastrzeżeniem prawa własności aż do czasu całkowitego pokrycia należności za dostarczony towar, oddania przedmiotów do przeróbki, względnie przechowania i t. d. Nie należy jednak stosować tego wyłączenia we wszystkich innych wypadkach, w których specjalne właściwości sprawy uzasadniałyby konieczność pełnego wykorzystania uprawnień, wynikających z wyżej wskazanego artykułu, jak np. w wypadkach przejścia opodatkowanego przedsiębiorstwa na własność innej osoby, wynajmu urządzenia sklepowego za udział w dochodach przedsiębiorstwa i t. p., oraz w tych, w których zachodzić może uzasadniona obawa, że zawarta pomiędzy kontrahentami tranzakcja ma na celu jedynie udaremnienie egzekucji podatkowej. Zarazem zaznaczyć należy, że kwestja obywatelstwa osoby, oddającej swe towary bądź do komisowej sprzedaży, bądź też do przeróbki lub przechowania itp. jest tu bez znaczenia.

•

Z inicjatywy naczelnego komitetu do spraw bezrobocia, Ministerstwo Skarbu opracowuje zarządzenie, w myśl którego sumy, złożone na cele pomocy bezrobotnym, względnie wartość przedmiotów w naturze, ofiarowanych na ten cel, nie będą doliczane do dochodów, podlegających opodatkowaniu.

OBWIESZCZENIE.

Zarządzeniem z dnia 9 października 1931 r. L. D. VI. 2449/3 zezwoliło Ministerstwo Skarbu cukrowni „Nakło" Tow. Akc. na otwarcie i prowadzenie wolnego składu cukru w Kapuściskach Małych pod Bydgoszczą.

W powyższym wolnym składzie będzie mógł być przechowywany wyłącznie cukier z kontyngentu zasadniczego.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonywa urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Bydgoszczy.

Dyrektor Departamentu
(—) *Juljan Kulski.*

OBWIESZCZENIE.

Zarządzeniem z dnia 9 października 1931 r. L. D. VI. 2426/3 zezwoliło Ministerstwo Skabu cukrowni „Wierzchosławice" Tow. Akc. na otwarcie i prowadzenie wolnego składu cukru w Pakości.

W powyższym wolnym składzie będzie mógł być przechowywany wyłącznie cukier z kontyngentu zasadniczego.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonywa urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Gnieźnie.

Dyrektor Departamentu
(—) *Juljan Kulski.*

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że:

1) skradziono pieczęć urzędową do laku z godłem państwowem pośrodku i napisem w otoku „Izba Skarbowa Łódzka Kontroler Akcyz i Monop. Państw. Nr. 58" i.

2) zagubiono pieczęć urzędową do laku z godłem państwowem pośrodku i napisem w otoku „Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych na powiat Łódzki".